

Takarmányozási vizsgálatok tejelő teheneken és borjakon

A projekt során egyes takarmányozási tényezők hatását vizsgáljuk teheneken és borjakon. A nyári hőstressz állatjóléti és termelési szempontból egyaránt negatívan hat az állatokra. Ismertek olyan takarmányozási megoldások, amelyekkel a hőstressz hatásait enyhíteni lehet, az első kísérletünkben egy ilyen technikát próbálunk ki hazai viszonyok között. A tehenek ellés utáni kalcium hiánya gyakori probléma a tejtermelő tehenészetekben, és számos egyéb megbetegedés okozója lehet. Több takarmányozási módszer ismert, amellyel a hipokalcémia megelőzhető, ebből egyet alkalmazunk a projektben. Az ellés előtti takarmánnyal bevitt kalcium mennyiségét csökkentjük, így a tehenek ellés után hatékonyabban szabadítják fel a csontokban raktározott kalciumot, így a kalcium hiány megelőzhető.

A borjak tejítési technológiája (a visszafogott, napi kétszeri vödörből itatás) egy jól bevált módszer. Újabban leírták, hogy az igény szerinti tejítés (amikor a borjak szabadon, igényük szerint férnek hozzá a tejhez szópókás itatóból) jó hatással van a borjak növekedésére és egészségére. Szeretnénk ezt a technológiát hazai egy hazai tehenészetben megvizsgálni.

A kísérletekben nem alkalmazunk az állatok számára fájdalmas vagy szenvedést okozó módszereket, ezáltal sem fájdalomcsillapításra sem egyéb hasonló beavatkozás elvégzésére nincs szükség (tökéletesítés elve). A tehenekből és borjakból vérvételek történnek, illetve a tehenekből tejmintákat is veszünk a fejéskor. Ezen kívül megfigyeljük az állatok viselkedését, valamint rögzítjük az egészségi állapot és a termelés mutatóit. A projekt során a három kísérletben összesen 90 állatot (60 tehen és 30 borjú) vizsgálunk, ez a lehető legkisebb egyedszám, amely a vizsgálatokba vonáshoz szükséges annak érdekében, hogy a kapott eredmények értékelhetők legyenek (csökkentés elve). A vizsgálatokat in vitro nem tudjuk elvégezni (helyettesítés elve). A kísérletek befejeztével az állatok tartási helyükön termelésben maradnak.